

Belle en het Beest

Lang geleden, in een ver land hier vandaan, leefde een prins in een prachtig kasteel. Het was een domme, verwaande prins, die wreed was tegen zijn dienaren. Niemand vond hem aardig. Op een stormachtige avond klopte een oud vrouwtje aan. Ze zocht een schuilplaats voor de regen. De prins weigerde haar binnen te laten en stuurde haar weg. Maar dat hij beter niet gedaan: het oude vrouwtje was in werkelijkheid een heks. Als straf betoverde de heks het kasteel en iedereen die erin woonde. De onderdanen veranderden één voor één in een voorwerp. En de prins, die werd een groot, lelijk beest. De heks gaf hem een roos en zei: "Deze roos zal bloeien tot je éénentwintig bent. Wanneer je er dan nog niet in bent geslaagd de vloek te doorbreken, zal je voor altijd een beest blijven."

Jaren later, in een dorpje niet zo ver van het kasteel, woonde Belle. Ze was een mooi en lief meisje, waar iedereen van hield. Ze woonde alleen met haar vader. Maurice heette hij. Hij was een uitvinder, maar dikwijls een beetje verstrooid. In het dorp werd een beetje met hem gelachen. Maar Belle verdedigde hem steeds.

Op een dag vertrok hij met paard en kar naar de jaarmarkt om zijn nieuwste uitvinding, een houthakmachine, te tonen. Maar hij was nog niet ver van huis, of hij was al verdwaald in het donkere bos. Grommende wolven bedreigden hem en zijn paard. Het paard schrok en steigerde en Maurice viel. Toen het paard in paniek wegstormde, bleef de arme man alleen achter. In de verte zag hij gelukkig een lichtje branden. Toen hij het licht naderde, zag hij dat het van een kasteel kwam. Voorzichtig sloop hij naar de grote poort en klopte aan. Toen hij geen reactie hoorde, opende hij de poort en riep: "Is daar iemand?"

Het was muisstil in de hal van het kasteel. "Hier moet toch iemand zijn, want ik heb een lichtje gezien", dacht Maurice. Hij greep naar een kandelaar op de schouw om wat meer licht te hebben. Plots begon die kandelaar tegen hem te spreken!

"Hallo, mijn beste, ik ben Lumière. Mag ik je voorstellen aan mijn vriend Klokslag?" Maurice keek met grote ogen naar het merkwaardige stel, een kandelaar en een wekker. Voordat hij iets kon antwoorden, viel er een schaduw over de drie. Tot Maurice's grote angst naderde een groot, lelijk beest.

